

கிழம்ருசாருனி

வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது

[து-எசு] எழுப்பங்கு சுபகிருது நீல பங்குனிமீ கூட வெள்ளிக்கிழமை (23 March. 1963) [ஆவ-டே]

பரமஞி பணிந்துய்ந்த பறவை

பொய்சொல்ல துயிர்நீத்த சடாயு

மானிடப்பிறவி வகுத்தது
இறைவணி வழிப்பட்டு
பேரின்பலிட்டை அடைவதற்
காகவேயார்; ஆனால் மானிட
ப்பிறவியடையாமல் ஏனைய
ஆற்றலில் குறைந்த மிகுகம்
பறவை முதலியனவும் எப்பு
பெருமானை வழிப்பட்டு முத்தி
யடைந்தமையைச் சொய்சுமய
வரலாறுகளில் காண்கின்
கிறோம்.

"கைக்காகத்துக்கும்
கயவாய்க்கும் நாரைக்கும்
பைக்காகத்துக்கும்
படுந்துக்காக்கும்
பின்னுகிப் புரிக்கும்
பேரருள்முன் செய்தனயால்"

எனவரும் கட்டபுராண அடி
கள் இதற்கோர் உதாரணமான
கும். இவைமாத்திரமல்ல
சடாயும்பயாதி என்னும் இரு
பறவைகளைப் பற்றியும்
நான்சம்பந்தர் தேவாத
தில் எடுத்தப்பேசப்படுகிறது.
இந்த இருபுக்களும் இறை
வணி வழிப்பட்ட இடமாகிய
வைத்தில்லவர் கோவில் "திப்
புள்ளிருக்கும் வேனுர்"; என
அழைக்கப் பெறகின்றது.
இருபுக்களும் வழிப்பட்டாலும்
சடாயுவைப்பற்றியே தேவா
ந்தில் அதிகம் விதந்தோதப்
பட்டுள்ளது. சடாயுவின் கண்
களை எடுத்து கொண்டு
வரும் கம்பர் அவரது நலவ
பண்புகள் எல்லாவற்றையும்
நம் முன் கொண்டுவருகிறார்.

"நூப்பமைய் இருங்கலை
துணித் கேள்வியன்
வாய்மையன் மறுவிலன்
மதியின் கூரையன்
அப்பயையின் மந்திரது
ஏற்று அப்பைக்
செய்மையின் நேரகுறு
சிறங்குன்தனை"

என்பது கம்பர் வாக்கு. இரா
மரின் சிறிய தந்தையாகிச்
சடாயுகாட்டில் இருக்கிறார்.
இராவணன் வஞ்சலை செப்பது
சீதையைக் கவர்ந்துகொண்டு
சென்றுள் பழியோடிப்
சீதையைப் பெயர்ததெடுத்து,
ஆகாய வழியாகச் செல்லும்
தேரில் கொண்டு சென்றுள்.
அதைக்கண்ட சடாயு இரா
வணை எதிர்த்தார். எதிர்க்
கும்போது சடாயுவின் எண்ணம்
இராவணனுடைய தேரை அழித்துவிட வேண்டும் என்பதே. "மாண்பிலான்
எந்திரத் தேர்ச்செலவு ஒழிக்கும் எண்ணினாலே" என இதை
கைக் கம்பர் சுட்டிக்காட்டு
கிறார். அவ்வாறே தேரை
அழித்துவிடுகிறார். என்று
இலும் சீதையைக்கொண்டு
சென்றுவிடுகிறார்.

"ஆகாயத் தேவாடும்
இராவணை கூட போகுமே

போருக்குத்தான்
புள்ளிருக்கும் வேனுரே"

என ஞானசம்பந்தர் தேவா
ந்தில் குறப்படுகிறது. இரா
வணன் மூன்றுக்கோடி ஆயுள்
உடையவன். அவனை ஏனை
பீரார் கிட்டவும் அஞ்சவர்.
ஆனால் சடாயு அவன் தேவா
அழித்து வல் முதலிய ஆயு
தங்களைப் பறித்தெற்றான்
அது மாத்திரமால் "சிரப்
பாய்ந்து அவன் மார்பிலும்
கோள்கள் மேலும் ஒருசிச்
சிறாஸ் அடித்தான் கடித்த
தன்" எனக் கம்பர் கூறுகிறார்.
இக்கையே ஞானசம்பந்த
ரும் "என்னின்றி முக்கோடி
வாணி என துடையானைப்
புண்ணேன்றப் பொருத்தி
தான்" என்று கூறுகிறார்.
அருக்கள் வாளினால் வெட்ட

{ மீ. குகசர்மா }

"மருக்கு எய்திய வெந்துயர்
துடைகளை என்னும் மெய்ப்
புறுத்துவிடுவிடியில், ஆவர்த்தன
மூன்திடம் 8 மிடி ம் 58-க்கு
மேல் 10-34க்குள்வரும் இடபலக்கில்
சுபழுகர்த்துவேள்ளியில், ஆவர்த்தன
(ஞானப் பிரதிவட்டா மகா
முபாரைக்கும் நடைபேறும்.

என்று புலம்புகிறார்.

இராமரும் இலக்குவனை
நும் தம்மைத் தேடி வரு
வார்கள். தாம் அவர்க்கு நடந்த
செய்திகளைக் கூறிய
பின்பே இறக்க வேண்டும்
ஏற்ற துணிவினால் உணர்வு
நீங்காமல் தயின்றார் பாக்கி
யத்தான் தன் பயனில் புனியாக்கை
போகுகின்றேன் என அக மகிழ்ந்த சடாயு
தனது மக்களாகிய இராம
இலக்குவரின் வரவை ஆவு
நுடன் எதிர் நோக்கினார்.
அவர்கள் வந்தவடன் அவர்களின்
மனத்தைத் தேற்றி
இராவணன்தான் சீதையை
எடுத்துச் சென்றுள்ள என்ற
உண்மையைக் கூறி உயிர்தே
தார் இராவணன் எஞ்சீனை
செய்த பொய் சொல்லிச்
சீதையைக்கவர்ந்தான். ஆனால்
சடாயுவோ உண்மைசால்லை
அவர்கள் மனத்தைத் தேற்றி,
இராவணன் பெருமையை
வீரமும் கெடுப்பியாக யத்
தை செய்து இறந்தார். இதை
ஒலை சடாயு புகழுடைய
பெற்றுர். இதனை "மெய்
சொல்ல இராவணை
மேலோடி பீடமித்து
பொய் சொல்ல துயிர் போ
நீரை" என்ற ஞானசம்பந்தர்
சிறப்பித்துக் கூறுவது பொ
குத்தமுடையதோயாகும்.

நம் சிந்தனை

இளமை மூப்பிலா
பெய்பி ராணைத்
தொழுதிட நின்றவன்
சோதிசொ ரூபனே

திருக்கோணமலை
மீ. மாதுமையம்பாள் சுமேத
கோணேசுப் பேருமான்
மகாகுப் பாபிடேகம்

திருகுஞானமலை
மீ. மாதுமையம்பாள் சுமேத
தொழுதிட நின்றவன்
தங்களைப் பறித்தெற்றான்
அது மாத்திரமால் "சிரப்
பாய்ந்து அவன் மார்பிலும்
கோள்கள் மேலும் ஒருசிச்
சிறாஸ் அடித்தான் கடித்த
தன்" எனக் கம்பர் கூறுகிறார்.
இக்கையே ஞானசம்பந்த
ரும் "என்னின்றி முக்கோடி
வாணி என துடையானைப்
புண்ணேன்றப் பொருத்தி
தான்" என்று கூறுகிறார்.
அருக்கள் வாளினால் வெட்ட

பிரார்த்தனை

சிவனே! மங்களாபு! எல்லா
உலகங்களுக்கும் சகலருக்கும்
துணையானவரே! ஆங்கடமே
பின்பே இறக்க வேண்டும்
ஏற்ற துணிவினால் உணர்வு
நீங்காமல் தயின்றார் பாக்கி
யத்தான் தன் பயனில் புனியாக்கை
போகுகின்றேன் என்றும் என்மகப்
பேண்வை உடக்களிக்கிறேன். என்ற மனவைன்றும் விட்டு
போகிறேன் செய்வேண்டும் சீர்வாசம்
- சிவாந்த வறை.

- சிவாந்த வறை.

அகில இலக்கைத்
தமிழ்மறைத் தேவு

- 1963 -

ஆண்டுதோறும் தமிழ்
மறைக்கும் கம்பர்கள் அகில இலக்கைத் தமிழ்
மறைத்தேவு இவ்வாண்டில்
செப்பரயப்பத் திங்கள் முன்று
வது சனிக்கிழமையை யன்று
(1-4-63) நடைபெறும். இதே
ஒருவுக்கு தோற்று விருப்பு
போர் அடுத்த பூதை உடக்களிக்கிறேன். என்ற மனவைன்றும் விட்டு
போகுகின்றேன் எப்பொழுதும் சீர்வாசம்
வேண்டும் செய்வேண்டும். என்றும் சிவாந்த வறை

1-1-54க்குப்பின் பிறந்தவர்
களே தொடக்கப்பிரிவுக்கும்,
1-1-49 குத்துப்பின் பிறந்தவர்
(தொடர்ச்சி 4-ம் பக்கம்)

நன்றடையானைத் தீயத்தில்லான நாரைவெள்ளே
கூறுகிறதையான உமையோருபாக முடையானைச் சேர்ந்றடையாத தீருவுடையானைச் சீராப்பள்ளிக்
துன்றடையானைக் கூறுவெள்ளுள்ளம் குளிருமே.

நன்மைபெருது அருள்ளெறியே வர்த்தனைக்கு நல்லுரில்
மன்னுதிதுக் கோண்டார் வணங்கி மதிழ்நெதமுப்பொழுதில்
உன்னுடைய நின்டப்பட்டனை முடிக் க்கிரை என்றவர்கள்
சென்னையிலைப் பாதமலர் குட்டினுன் சிவபெருமான்.

உமாபதி சிவாச்சாரியார் அருவிச் செய்த
கொடிக்கூடி

நால்
கட்டளைக்கலித்துறை

ஒளிக்க சிருளுக்கு மோன்றே யிடமோன்ற மேலிடலோன்
கூர்வீக்கு மேன்று மீரான்டாள் னூயிக் குயிராய்த்
தேளிக்கு மறிவு திக்குந்துள தேனை திரிமலத்தே
துளிக்கு முயிருள் கூடும் படிக்கோடி கட்டினேன்.

கொண்டூட்டு: இருஞக்கும் ஒளிக்கும் இடம்
ஒன்றே; ஒன்று மேலிடல் ஒன்று ஒளிக்கும்; (இங்கு
ஒன்று மேலிடல் ஒன்று ஒளிக்கும்) எனினும்
விருக்கும் ஒளிக்கும் இருள் அடாது; உயிர்க்கு உள் உயிராய்த்
தெளிக்கும் அரிவு திக்குந்துளதேனும் உயிர் திரிமலத்தே
மலத்தே குளிக்கும்; (இங்கும் இருக்கும்) உயிர் அருள்
கூடும்படிக்கு நான் கொடிகட்டுனேன்.

அருஞ்கோற்போருள்:

ஓரி - ஞானம், இருள் - ஆணவும். மேலிடல்-
ஶதிகரித்தல்; அடாது - கூடிக்கலைத்; தெளித்தல் -
விளக்குதல்; திரிமலம் - ஆணவும், கண்மம், மாயை
என்னும் மூம்மலம்; குளிக்கும் - மூழ்கும், அழுங்கும்.
பொருள்: இருளாகிய ஆணயத்தக்கும் ஓளியா
கிய ஞானத்துக்கும் இருப்பிடம் ஒன்றேயாகும்; (ஒர்
ஒட்டத்தில் இருக்கும் ஒன்றுக்கும் ஒன்றுக்கும்) ஆணவும்
விஞ்சம்போது (மற்றிருஞ்ருகிய ஞானம் மறைந்து
விளக்கும், (அன்றி) ஞானம் அதிகரிக்கும்போது ஆணவு
மூழ்கும் மறைந்து விளக்குமாயினும் ஆணவு
மற்றிருன்று மறைந்து விளக்குமாயினும் ஆணவு
(கன்னைச்சுட்டி அறியும்படி) ஞானத்தைக் கூடிடப்
பொருந்தி சிலைாது; உயிர்க்கு உயிராய் அதனுள்
இருஞ்கு இயக்கி (அறிவுவைக்குஞ்செய்வதாகிய சிவ
ஞானம் பூர்வபுணியை விசேடத்தினால் சந்தே விளங்
க்கீத் கோணத்துமராய்தும், உயிரானத் அதனால் மும்மல
வேதனையின்றும் நீங்காமல் அவற்றை அனுபவிக்கும்;
இங்கும் செய்து வெட்டி நீங்கும் நீங்காமல் அவற்றை அனுபவிக்கும்;

“அளவையுர் - சுஞ்சீவி”

இராகம்: ஆண்தபைசி :: தாளம்: கண்டசைப்
பல்லவி

ஒருவரைச்சென் நிரக்காமல் உன்துபதம் மறக்காமல்
திருவுருந்தான் தாள்சன்மு கா - முருகா (ஒரு)

அனுபவ்வலி
பெருவிற்றுக் கிரைதேடி பிறழுகில் மன்னாடி
வருமினை மகவாகை மலியுந்தை கடலோடி (ஒரு)

அருணகரிக் கிளிபாட அகத்தியா முனிபாட
ஒலைவயறி வரைபாட - அஞ்சவெணை
பகுவதிரு மகவாட பசியமில் நடமாட
பகுமுடி யவராட - வருவோனே (ஒரு)

அருணகரிக் கிளிபாட அகத்தியா முனிபாட
ஒலைவயறி வரைபாட - அஞ்சவெணை
பகுவதிரு மகவாட பசியமில் நடமாட
பகுமுடி யவராட - வருவோனே (ஒரு)

